



Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-376/10 P

**Pye Phyo Tay Za
v.
Rada Evropské unie**

„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Svazové republice Myanmar — Zmrazení finančních prostředků osob, subjektů a organizací — Právní základ“

Shrnutí rozsudku

Akty orgánů — Volba právního základu — Nařízení, kterým se obnovují a zpřísňují omezující opatření vůči třetí zemi — Opatření ke zmrazení finančních prostředků určitých osob a subjektů, které jsou spojeny s vedoucími představiteli této země nebo jimi kontrolovány

(Články 60 ES a 301 ES; nařízení Rady č. 194/2008; Společné postoje Rady 2006/318 a 2007/750)

Je sice pravda, že Soudní dvůr vyložil články 60 ES a 301 ES široce, jelikož do pojmu „třetí země“ uvedeného v těchto člancích zahrnul vedoucí představitele těchto zemí, jakož i jednotlivce a subjekty, kteří jsou s těmito představiteli spojeni nebo jsou jimi přímo či nepřímo kontrolováni, avšak nic to nemění na tom, že tento výklad byl navázán na podmínky, které mají zajistit takové použití článků 60 ES a 301 ES, které je v souladu s jimi sledovaným cílem. V tomto ohledu přijetí výkladu článků 60 ES a 301 ES, podle kterého postačuje, aby dotčená omezující opatření byla zaměřena na osoby nebo subjekty, které se nacházejí ve třetí zemi nebo jsou s ní jinak spojeny, k tomu, aby mohla být považována za opatření přijatá vůči této zemi, ve smyslu článků 60 ES a 301 ES, by přílišně rozšiřovalo rozsah působnosti těchto ustanovení a nijak by nezohledňovalo požadavek vyplývající ze samotného znění těchto ustanovení, tj. že opatření stanovená na základě uvedených ustanovení musejí být přijata vůči třetím zemím.

Z toho plyne, že opatření směřující proti fyzickým osobám se musejí k tomu, aby mohla být přijata na základě článků 60 ES a 301 ES jakožto omezující opatření postihující třetí země týkat pouze vedoucích představitelů uvedených zemí a osob spojených s těmito představiteli. Tento požadavek zajišťuje existenci dostatečné vazby mezi dotýcnými osobami a třetí zemí, která je cílem Uníí přijatých omezujících opatření, a brání tomu, aby byly články 60 ES a 301 ES vykládány příliš široce.

Tím, že měl Tribunál za to, že je možné předpokládat, že rodinní příslušníci ředitelů významných podniků ze třetích zemí mají rovněž prospěch z hospodářské politiky vlády této země, rozšířil kategorii fyzických osob, které mohou být předmětem cílených omezujících opatření. Použití takových opatření na fyzické osoby pouze z důvodu jejich příbuzenství s osobami spojenými s vedoucími představiteli dotýcné třetí země, nezávisle na jejich osobním jednání, je v rozporu s výkladem článků 60 ES a 301 ES Soudním dvorem. Dále tím, že rozhodl, že omezující opatření přijatá vůči třetí zemi nemohou směřovat proti osobám spojeným s touto zemí „jinak“, chtěl Soudní dvůr zúžit

kategorie fyzických osob, které mohou být dotčeny cílenými omezujícími opatřeními na ty, jejichž vazba k dotčené třetí zemi je zcela jasná, to znamená na vedoucí představitele třetích zemí a jednotlivce s nimi spojené.

Kromě toho se kritérium uplatněné Tribunálem pro zahrnutí rodinných příslušníků ředitelů podniků zakládá na předpokladu, který nebyl stanoven v nařízení č. 194/2008, kterým se obnovují a zpřísňují omezující opatření vůči Barmě/Myanmaru ani ve společných postojích 2006/318 a 2007/750, na něž toto nařízení odkazuje, a který neodpovídá cíli této právní úpravy. V důsledku toho mohlo být opatření směřující ke zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů patřících navrhovateli v rámci nařízení směřujícího k sankcionování třetí země na základě článků 60 ES a 301 ES přijato pouze na základě přesných a konkrétních poznatků umožňujících prokázat, že uvedený navrhovatel má prospěch z hospodářských politik vedoucích představitelů Svazové republiky Myanmar.

Z toho vyplývá, že se Tribunál tím, že rozhodl, že je možné předpokládat, že rodinní příslušníci ředitelů významných podniků ze třetích zemí mají prospěch z funkcí zastávaných těmito řediteli, takže mají rovněž prospěch z hospodářské politiky vlády, a že v důsledku toho existuje dostatečná vazba, na základě článků 60 ES a 301 ES, mezi navrhovatelem a vojenským režimem v Myanmaru, dopustil nesprávného právního posouzení.

(viz body 60–66, 68–71)